

*Til kapitel II.**Til § 2.*

I bestemmelsen gives en til den hidtidige lov svarende definition af, hvilke børn der skal undergives undervisning efter loven. Som afgrænsning overfor folkeskolen gælder, at der til undervisning efter denne lov skal henvises børn, der ikke er i stand til at følge den i henhold til § 2, stk. 5, i folkeskoleloven af 18. maj 1937 indrettede særundervisning for svagthørende børn, hvorom nærmere regler er fastsat ved undervisningsministeriets cirkulære af 26. juni 1943. Her er det bl. a. udtalt, at man i tvivlstilfælde vil kunne rette henvendelse til forstanderen for statens skole for døve i Nyborg om sagkyndig vejledning ved bestemmelsen af det pågældende barn.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til forsorgslovens § 260, stk. 2 og 3, dog med den ændring, at indberetningen skal ske til døvenævnet, jfr. bemærkningerne til § 1.

Da det, som det iøvrigt fremgår af bemærkningerne til § 4, er af overordentlig stor betydning, at døvenævnet på så tidligt et tidspunkt som muligt får kendskab til det døve barn, for at der kan tages stilling til, om der allerede før den skolepligtige alders indtræden skal træffes særlige foranstaltninger, udtales det, at indberetning skal finde sted, så snart døvhed eller stærk tunghørhed er konstateret. Det er hensigten med denne formulering at gøre det klart for de sociale udvalg, at indberetningspligten er uden forbindelse med skolepligtens indtræden, og at indberetning skal finde sted, snarest efter at defekten er konstateret.

Til § 4.

Erfaringerne har vist, at de forhold, hvorunder det døve barn lever i den før-skolepligtige alder, er af overordentlig stor betydning for barnets senere udvikling, idet urigtig pleje, manglende tilsyn med og interesse for barnet eller manglende forståelse af barnets psyke m. v. i større udstrækning, end hvad der er tilfældet med det normale barn, kan medføre skadelige følger for barnet. Endvidere vil en vejledning af forældrene med særligt henblik på, hvorledes de skal komme i nærmere kontakt med barnet, kunne medføre, at barnet allerede i den førskolepligtige alder vil kunne erhverve nogen sprogforståelse.

Det foreslås derfor, at det pålægges døvenævnet, såsnart indberetning er modtaget, at lade foretage en undersøgelse af de forhold, hvorunder barnet lever, og at foranledige, at der gives forældrene fornøden vejledning om barnets behandling.

Det kan blive påkrævet af hensyn til barnet, at det enten som eksternt eller intern elev søges optaget i en børnehave for døve børn. Af hensyn til forældrene bør dette imidlertid, såfremt disse ikke er enige i en sådan foranstaltning, kun kunne ske, såfremt vedkommende børneværnsudvalg i overensstemmelse med de almindelige herom gældende regler i forsorgsloven træffer beslutning om fjernelse af barnet fra hjemmet eller giver pålæg om, at et sådant barn skal søge en børnehave for døve børn.

Er et barn i den skolepligtige alder så døvt eller tunghørt, at det efter døvenævnets skøn bør undergives undervisning efter denne lov, bør indkaldelse ske ved nævnets foranstaltning. Modsetter forældrene sig en sådan beslutning, bør sagen i overensstemmelse med den hidtidige ordning med henblik på gennemførelse af forsorgen afgives til foranstaltning til børneværnsudvalget med appelret efter de sædvanlige regler herom til landsnævnet for børneforsorg.

Til § 5.

ad stk. 1. Der henvises til de indledende bemærkninger. Medens der i 1926-loven var givet detaljerede bestemmelser vedrørende organisationen, foreslås der i nærværende lovforslag kun optaget en almindelig bestemmelse om, at staten opretter og driver det